

Wandelommetje Amalia 'Het spoorverleden van Baarle-Grens'

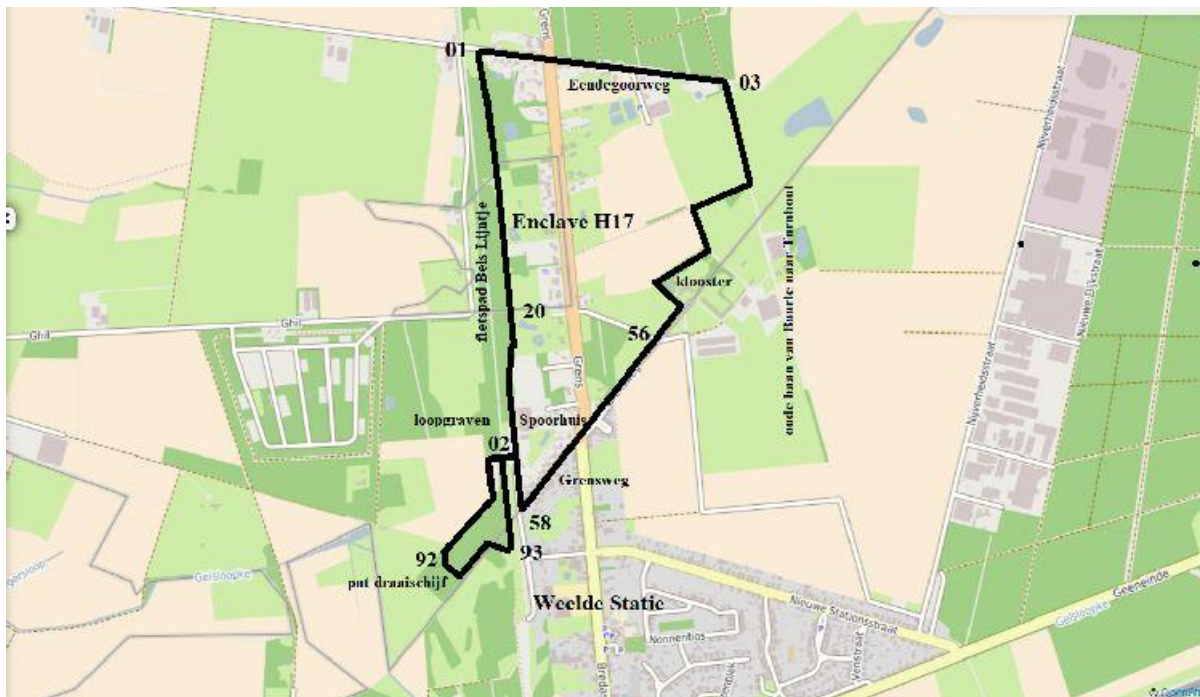
Je kunt er op dit ommetje niet omheen, om het spoorverleden van Baarle-Grens. Het is dit keer een korte wandeling, ook heel leuk voor kinderen. Je kunt gelijk een kijkje nemen bij de loopgraven. Dit ommetje vertrekt van knooppunt 58 aan het einde van de Grensweg bij het grote perron, nog net op Nederlands grondgebied, dus als de coronaregels nog gelden ben je niet in overtreding. Het is een paal van het Antwerpse wandelnetwerk, maar verwijst je naadloos naar het Brabantse netwerk dat we volgen voor een wandeling van net geen vijf kilometer.

Onderweg is er veel te zien. Het begint al op de Grensweg, in 1906 als toegang vanuit Nederland naar het grensstation aangelegd: links de dienstwoningen van het hoger Nederlands treinpersoneel, rechts aan de andere kant van de grens het hoge dubbelhuis voor de Belgische stationschef en de ontvanger. Pal langs de voorzijde van dat hoge huis liep in de Eerste Wereldoorlog de Dodendraad. Aan de andere kant van de provinciale weg loop je zo op het klooster af. In 1913 begonnen de Paters van de H. Geest met de bouw ervan: het wooncomplex op Nederland, de leslokalen, werkplaats en boerderij aan de andere kant van de grens. In het kloostergebouw zijn nu appartementen. Hun komst op deze plaats had enerzijds alles met het spoor te maken (de zielzorg van de bewoners van 'De Grens'), anderzijds met de grens zelf (die bood de paters de gelegenheid om zowel Nederlandse als Belgische leerlingen aan te trekken). Ze hebben een parkachtige omgeving nagelaten, het laatste stukje naar de Eendegoorweg loop je over de eerste baan van Baarle naar Turnhout, nu op de grens onderbroken door een Vlaamse kalvermester aan wie het Belgisch deel van het klooster is verkocht. Vanaf de Zevenhuizenbaan – daar lag vroeger een dubbele spoorwegovergang – gaat het over het Nederlands deel van het spooreplacement. Achteraf blijkt een stukje Belgisch grondgebied: de huidige Enclave H17. Je kijkt op de achterzijde van de woningen die in 1906 voor de Nederlandse douanebeambten zijn gebouwd. Op die hoogte zie je links ook twee betonnen constructies, die geven de verlegde loop van de Schouwloop aan onder het emplacement. Amalia zet zich er voor in om de oorspronkelijke loop, die vormt de noordgrens van Enclave H17, weer open te krijgen: als ecologische verbindingzone maar ook om de grens te accentueren. De route loopt door over het door de Duitsers in de Tweede Wereldoorlog aangelegde perron, nu in gebruik als terras. Je kunt er ook een bezoekje brengen aan de 'BL150'-trailer.

Precies tegenover het Spoorhuis zie je aan de andere kant van het fietspad de loopgraven liggen. Het 'verhaal dat er bij hoort' staat in de Van Wirskaante van maart dit jaar. Je kunt er voordat je het tweede lusje doet naar de put van de draaischijf, de plek waar de locomotievenloods stond (uit de poel werd het water gehaald voor de locomotieven) en het perron, een kijkje nemen bij de loopgraven én er zelfs doorheen lopen.

Route: 58 – 56 – 03 – 01 – 20 – 02 – 92 – 93 – 02 – 58, twee lusjes van in totaal 5 km.

Tip: Haal de beide folders van Baarle-Grens vooraf op bij Toerisme Baarle. Ze zijn ook verkrijgbaar bij het Spoorhuis; daar kun je ook de sleutel vragen van de BL150-trailer.

Routekaartje

De BL150-trailer staat nu op het perron in Baarle-Grens.

Door de eerste loopgraaf mag je lopen.